

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quomodo beneficia sine diminutione sint conferenda?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Capituli statuere aliquid posset, in præjudicium & diminutionem reddituum ad singulos, quæ tales, jure Collegii spectantium, in subsidium cujusvis operis pii, extranei, sicuti enim in illo casu, suæ Ecclesiæ, cujus fructibus gaudent, omnes succurrere tenentur, etiam cum aliqua suorum reddituum, quos ab Ecclesia percipiunt, diminutione, ita in hoc casu, ad extraneam talem pietatem concurrere, non tenentur, sed juxta *reg. 29. in 6.* quod omnes tangit, ab omnibus approbandum est.

§. III.

An possit ferri Interdictum locale ab Episcopo, sine consensu sui Capituli? Et an ad negotia à Capitulo tractanda debeant vocari Canonici absentes?

DE jure quidem ferri interdictum locale non posse ab Episcopo, sine consensu sui Capituli, ex *c. quesivii 2. b. 2.* probatur, & tradit etiam Glossa

hic in notatis, (plurium scilicet iudicium audiendo ad censuræ talis ferendæ, innocentes nonnunquam involvuntur, nisi consuetudo legitima hunc Capituli consensum requiritur jam præscripterit, prout factum putant.

Neque etiam spectato jure communi, ordinariè, & generatim necessarium esse, ut ad tractatus quoslibet, & similes Collegii actus, vocentur, & expectentur absentes, ex *Glossa committere recepta in c. 2. V. sporum. Decretus in 6.* habetur. Nisi aut electio prelati fieri debeat, aut negotium arduum sit, vel magni momenti, & agendum aliquid sit, quod in singulis præjudicium absentium tendat, vel præjudicium singulorum, propter aliorum bona concernens; aut tamen certos actus etiam vocandorum sit consuetudo.

TITVLVS XII.

UT ECCLESIASTICA BENEFICIA SINE DIMINUTIONE CONFERANTUR.

§. I.

Quomodo beneficia sine diminutione sint conferenda?

QUOD non possit Collator beneficii, jus commune attendendo, redditus beneficii, aut partem eorum sibi reti-

nere, neque de his retinendis cum cui confert beneficium, sine Simonia vitio pacisci, tum ex *hujus Tit. rubrica. unico illius capit. patet*, tum ex *simonia* nature, quæ tum communitatis, cum pro spirituali (uti est collatio beneficii) temporale quid (quales sunt redditus in pactum deducitur, Beneficium autem

vacantis redditus, vel partem illorum potest cum consensu Capituli, pro sua auctoritate, Episcopus, ob justam, & necessariam causam, ad dissolvenda v.g. Episcopatus debira, pro fabrica Ecclesie Cathedralis &c. ad tempus reservare, modò non reservet hæc talia directè in utilitatem suam, aut Capituli mentis, ne videatur in proprio facto auctoritatem præstare, quod ad cavendas multas fraudes prohibitum est: quod si tamen consuetudo alicubi vigeat, ut ex primi anni fructibus beneficiorum, in Diocesi existentium, ad augendos Episcopi redditus, reservetur aliquid, observandum hoc est, cum nullibi clara hujus rei prohibitio sit, neque ulla Simonie sit species, & multam etiam probabilitatem ex annatis Pontifici solvendis trahere possit.

§. II.

De pensionibus, per quas diminuantur redditus beneficiorum.

Pensio aliud non est, quam jus percipiendi fructus certos, ex alieno beneficio, auctoritate legitimâ, ad tempus, justa de causa, concessum. Ex qua descriptione satis patet, quod pensio propriè loquendo beneficium Ecclesiasticum non sit, cum hoc perpetuum sit, & conferatur in Titulum &c. pensio verò ad certum tantum tempus, ad vitam v.g. pensionarii durat, & per ejus mortem ordinatè non vacat, sed omnino extinguitur, neque in Titulum conferatur, ut patet ex c. *Quamvis* 4. de *prebend. in 6.* & ex *Trident. Sess. 21. c. 2. de refor.* ubi

Compend. Pirhing.

conceditur, ad Titulum posse aliquem ordinari, non autem ad pensionem, ergo ex mente Trident. pensio non est Titulus, nec in Titulum conferatur. Duplex est autem pensio, laica seu temporalis, quæ conferatur Laico ob ministerium aliquod temporale, uti Cantori, Audituro &c. vel ob aliam temporalem causam, in gratitudinem v.g. præstiti Ecclesie officij, defensionis, patrocinij &c. Clericalis quæ solis Clericis competere potest; & si datur, aut conceditur ob ministerium merè spirituale, Coadjutori v.g. Parochi aut alterius Rectoris spiritualis, Concionatori &c. vocatur simpliciter spiritualis; mixta verò vocatur, si Clerico quidem, quæ tali, conceditur, non tamen ob spirituale ministerium, sed ob aliam causam, paupertatis v.g. senij, in necessariam sustentationem &c. ita tamen, ut sæpius annexam habeat obligationem certarum precum, vel officij B. Virginis &c. De hæc Clericali, potissimum mixtâ, pensione aliqua dubitantur.

Primo quidem, quis possit pensionem imponere beneficio? æ. potestatem hanc absolutè quidem competere Summo Pontifici, cui plenissima de beneficiis disponendi potestas competit, ita tamen, ut non possit sine justa causa, licitè saltem, pensionem talem imponere, ne dissipare potius videatur bona spiritualia, quam administrare. Et quamvis valde probabiliter multi doceant, posse etiam Episcopum, in causis quibusdam specialibus, ex justa & necessaria causa, vel ob evidentem utilitatem, Ecclesie pensionem imponere, non quidem in perpetuum, nec cum facultate transferendi

ooo

ferendi